

Одлука којом се смјењује Мирован Р. Пецељ са положаја министра образовања и културе Републике Српске

Користећи се овлаштењима која су високом представнику дата у члану V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења горе наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог Споразума према којем високи представник “помаже, када оцијени да је то неопходно, у рјешавању свих проблема који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора”;

Позивајући се на став XI.2 Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези са тумачењем Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме у складу са горе наведеним “доношењем обавезујућих одлука, када оцијени да је то неопходно”, о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) става XI .2) “мјере којима се обезбјеђује имплементација Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Констатујући да је у ставу X. 4 Анекса Декларације Савјета за имплементацију мира сачињеној у Мадриду 16. децембра 1998. године наведено да Савјет потврђује како се челницима којима Високи представник забрани обављање јавних функција “може

такође забранити да се до даљег кандидују на изборима и да обављају било коју другу изборну или именовану функцију и заузимају функцију у политичкој странци”;

Позивајући се на Одлуку високог представника којом се смјењује Радомир Лукић са функције члана Главног одбора СДС-а и са осталих јавних и страначких функција, бр. 243/04 од 30. јуна 2004. године («Службени гласник РС», бр. 63/04) (у даљем тексту: Одлука бр. 243/04) којом је, између осталог, г. Радомиру Лукићу забрањено обављање сваке службене, изборне или именоване јавне функције и наложено да одмах напусти канцеларију;

Подсјећајући на писмо високог представника од 5. августа 2005. године упућено предсједнику Владе Републике Српске, у којем се каже да је наставак рада г. Радомира Лукића на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву у директној супротности са текстом Одлуке бр. 243/04, те се позивају Влада Републике Српске, министар финансија и министар образовања и културе Републике Српске да обуставе сва плаћања г. Лукићу;

Поздрављајући позитивне напоре предсједника Владе и министра финансија на провођењу Одлуке бр. 243/04, како је видљиво из «Закључка» Владе Републике Српске од 7. октобра 2005. год. у којем се признаје одговорност за усвајање свих мјера потребних да се обезбиједи провођење Одлуке бр. 243/04 и «Упутства» Министарства финансија Републике Српске од 13. октобра 2005. године којим се, између осталог, обуставља исплата плате господину Лукићу;

Подсјећајући даље на писмо високог представника од 26. септембра 2005. године предсједнику Владе Републике Српске у којем је изражена озбиљна забринутост везано за пропуст министра образовања и културе Републике Српске да испуни своје јасне законске обавезе у погледу наставка незаконитог радног односа господина Лукића на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву;

Подсјећајући такође да је 6. октобра 2005. год. виши замјеник високог представника, амбасадор Мартин Неј, упутио писмо предсједнику Владе г. Букејловићу, у којем га подсјећа на то да г. Пецељ упорно пропушта да ријеши проблем кршења Одлуке бр. 243/04, што је био обавезан да уради према важећем закону којим му је повјерен мандат комплетног управног надзора над радом Универзитета у Источном Сарајеву;

Подсјећајући још да је 18. октобра 2005. год. виши замјеник високог представника упутио писмо г. Пецељу у којем је поново истакао личну одговорност г. Пецеља као министра образовања и културе да обезбиједи да се предузму конкретни кораци да се проведе Одлука бр. 243/04, који укључују давање јавног саопштења у којем ће се рећи да је г. Лукићу законом забрањено да обавља садашњу функцију и да ће, као посљедица тога, све оцјене, дипломе и остали документи које је он потписао бити аутоматски неважећи;

Констатујући да је г. Пецељ суштински пропустио да проведе ту конкретну мјеру;

Подјећајући надаље на писмо високог представника од 27. октобра 2005. године упућено г. Пецељу, у којем се наглашава да наведени пропуст представља несавјесно вршење дужности заштите закона Републике Српске као и Дејтонског мировног споразума и у којем се упућује да предузме одређене мјере како би у потпуности и ефикасно испунио поменуте обавезе;

Подсјећајући г. Пецеља конкретно у наведеном писму на његов задатак према чл. 9. и 120. Закона о универзитету Републике Српске да врши надзор над радом «универзитета и високошколских установа», задатак који је могао остварити само тако што би све заинтересоване обавијестио о својој законској обавези да неважећим прогласи оцјене, дипломе и друге документе студената које је потписало лице које нема овлаштења за то, тј. г. Лукић;

Констатујући да г. Пецељ то није учинио до постављеног рока

28. октобра 2005. год, дајући умјесто тога саопштење за јавност које ствара погрешну слику и мијења правно дејство и суштину Одлуке бр. 243/04 и које органима и студентима Универзитета не преноси сву тежину коју има наставак присуства г. Лукића на Универзитету;

Констатујући да су, на основу члана 97. Устава Републике Српске, министарства Републике Српске дужна да проводе законе које донесе Народна скупштина Републике Српске, укључујући и Закон о Универзитету;

Констатујући такође да, на основу члана IV Анекса 10. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, органи Републике Српске имају обавезу да у потпуности сарађују са високим представником;

Закључујући да је г. Пецељево неиспуњавање министарских дужности и обавеза из Дејтонског мировног споразума у јасној супротности са кооперативношћу коју су до сада у овој ствари показали предсједник Владе г. Букејловић и министар финансија, гђа Ценић, како је раније истакнуто;

Сматрајући ово доказом свјесне намјере г. Пецеља да опструише процес којим је требало да се ријеши овај проблем;

Трајно свјестан потребе да се успостави правилна равнотежа између добробити за јавност и права појединаца;

Из оvdје изнесених разлога, високи представник доноси следећу:

ОДЛУКА

којом се смјењује г. Милован Р. Пецељ са положаја министра образовања и културе Републике Српске

и забрањује му се обављање сваке службене, изборне или

именоване јавне функције и кандидовање на изборима, уколико или све дотле док га високи представник накнадном одлуком евентуално изричито не овласти да исте обавља или се кандидује. Одмах му престају сва права на накнаду односно било који вид компензације својствен периоду након смјењивања или на све привилегије или статус који произилазе из његовог положаја министра.

Ова одлука ступа на снагу одмах и неће захтијевати било какве додатне процедуралне мјере. Господин Милован Р. Пецељ мора одмах напустити своју канцеларију и од датума доношења ове Одлуке у исту му се забрањује улазак.

Ова одлука се објављује одмах у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Разлози за смјењивање

Господин Милован Р. Пецељ обавља функцију министра образовања и културе Републике Српске. Ова функција спада у ред функција код којих носилац преузима министарску одговорност за: (1) провођење Устава и закона Републике Српске; (2) управни надзор над радом универзитета и високошколских институција у Републици Српској; (3) провођење закона Босне и Херцеговине, што укључује и одлуке високог представника; те (4) сарадњу са високим представником, у складу са чланом IV Анекса 10 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини.

Г. Милован Р. Пецељ је био неуспјешан у свим овим аспектима. Како се наводи у преамбули ове Одлуке, г. Пецељ је стално и упорно одбијао да проведе Одлуку бр. 243/04. При томе, не само да је прекришио неколико закона Босне и Херцеговине, укључујући и Одлуку бр. 243/04 и члан 97. Устава Републике Српске, него је и показао и флагрантно занемаривање своје обавезе према Општем оквирном споразуму за мир у Босни и Херцеговини да у пуној мјери сарађује са високим представником. У датим околностима, г. Пецељ, главни министар законом задужен за разрјешење овог питања, показао је да не

поштује владавину закона и активно опструише процес имплементације Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини.

Аутономни статус Универзитета у Источном Сарајеву не мијења овај закључак. Премда је та аутономија призната, она не даје право Влади Републике Српске или органима Универзитета да толеришу и прикривају флагрантна кршења закона која се дешавају у окриљу Унивезитета. Г. Пецељ је управо то и учинио.

Начела правилне управе и министарске одговорности, посебно у овом случају, од суштинског су значаја за процес имплементације мира, консолидовање владавине права и институционалног интегритета Босне и Херцеговине. Сви јавни званичници дужни су да се строго и вјерно придржавају тих принципа. Нажалост, понашањем г. Пецеља ови принципи су угрожени. Он сада мора да буде смијењен са јавне функције.

Сарајево, 28. октобар 2005.

*Педи Ешдаун
Високи представник*